

*Εμείς χορεύουμε γύρω-γύρω όλοι και
κάνουμε υποθέσεις*

*Όμως το Μυστικό κάθεται στη μέση
και γνωρίζει*

**Εμείς χορεύουμε γύρω-γύρω όλοι και
κάνουμε υποθέσεις**

**Όμως το *Μυστικό* κάθεται στη μέση
και γνωρίζει**

*...και το κρατά το **Μυστικό** ο ποιητής
που είναι απών
κι εμείς καλούμαστε να το βρούμε!*

Γιάννη Ρίτσου

Ο τόπος μας

Γιάννης Ρίτσος

- Γεννήθηκε στη Μονεμβασιά το 1909
- Οικονομική κατάρρευση της οικογένειας
 κοινωνική υποβάθμιση
- Βιώνει, συν τοις άλλοις, τις οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες της καταστροφής του 1922

- Οικογενειακοί θάνατοι, ασθένειες, στέρηση της μητρικής τρυφερότητας:
Μήπως όλα αυτά σχετίζονται με τη στροφή του ποιητή προς τα πράγματα;
- Ενδιαφέρον προς την ποίηση
- Αθήνα (1925)
- Τα πρώτα του ποιήματα αντανακλούν το κλίμα τού νεορομαντισμού – νεοσυμβολισμού

- Ενδιαφέρον για τα μεγάλα κοινωνικοπολιτικά προβλήματα της εποχής του. Οι ιδέες του ήταν μαρξιστικές Η ποίηση του εκφράζει την κοινωνική διαμαρτυρία ΚΑΙ επιζητά την αντιστοιχία με την εποχή:
Κοινωνική ποίηση
- Μετά το 1937 εγκαταλείπει την παραδοσιακή ποίηση και στρέφεται στον ελεύθερο στίχο: **?**

Εκφράζει καλύτερα την επαναστατικότητα

Συμβολιστικοί υπαινιγμοί στο έργο του

- Από τα μέσα τής δεκαετίας του 1950, με την ποίησή του διεισδύει στα πιο μικρά και πιο ασήμαντα για τους άλλους αντικείμενα και γεγονότα τής καθημερινής ζωής. Επιστρέφει στο ελληνικό τοπίο, την ιστορία, την παράδοση.

- Φυλακίστηκε, εξορίστηκε και εκτοπίστηκε πολλές φορές (Μακρόνησος, Άγιος Ευστράτιος, Γυάρος, Λέρος, Σάμος).
- 1957: Αρχή τής παγκόσμιας καθιέρωσής του

- Βραβεία για το ποιητικό του έργο και τη συνολική προσφορά του Ποίηση ανθρωπιστική που αρθρώνει το όραμα ενός καλύτερου κόσμου.

Ποίηση η οποία απηχεί την αγωνία μιας γενιάς που προσπαθεί να δικαιωθεί μέσα από τον αγώνα

- Γράφει έως το τέλος της ζωής του το 1990

Ο τόπος μας

Ανεβήκαμε πάνω στο λόφο να δούμε τον τόπο μας –
φτωχικά, μετρημένα χωράφια, πέτρες, λιόδεντρα.
Αμπέλια τραβάν κατά τη θάλασσα. Δίπλα στ' αλέτρι
καπνίζει μια μικρή φωτιά. Του παππουλή τα ρούχα
τα σιάξαμε σκιάχτρο για τις κάργιες. Οι μέρες μας
παίρνουν το δρόμο τους για λίγο ψωμί και μεγάλες λιακάδες.
Κάτω απ' τις λεύκες φέγγει ένα ψάθινο καπέλο.
Ο πετεινός στο φράχτη. Η αγελάδα στο κίτρινο.
Πώς έγινε και μ' ένα πέτρινο χέρι συγυρίσαμε
το σπίτι μας και τη ζωή μας; Πάνω στ' ανώφλια
είναι η καπνιά, χρόνο το χρόνο, απ' τα κεριά του Πάσχα –
μικροί μικροί μαύροι σταυροί που χάραξαν οι πεθαμένοι
γυρίζοντας απ' την Ανάσταση. Πολύ αγαπιέται αυτός ο τόπος
με υπομονή και περηφάνεια. Κάθε νύχτα απ' το ξερό πηγάδι
βγαίνουν τ' αγάλματα προσεχτικά κι ανεβαίνουν στα δέντρα.

ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ Γ. ΡΙΤΣΟΥ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ «Ο ΤΟΠΟΣ ΜΑΣ»

1. Χρήση καθημερινού λόγου
2. Ρεαλιστικές εικόνες από τη φύση
3. Μεταφυσικές (υπερρεαλιστικές) εικόνες
4. Συμβολοποιήσεις
5. Εντοπισμός τής λεπτομέρειας, του αδιάφορου καθημερινού αντικειμένου

6. Στοχασμός
7. Υπαινικτικότητα
8. Αναπόληση (νοσταλγία) - πίκρα
9. Λυρισμός
10. Ελεύθερος στίχος, όχι μέτρο
11. Όχι λογική αλληλουχία των εκφραζομένων
12. Λανθάνουσα αισιοδοξία
13. Ρόλος τής παράδοσης στην καθημερινότητα

τέλος